

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, declarat în propria cauză penală de către inculpatul

Percium Lilian Valentin, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 18.05.2015 - 12.05.2016;

instanța de apel: 16.09.2016 - 22.05.2017;

instanța de recurs: 25.09.2017 - 25.10.2017;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 12 mai 2016, inculpatul Percium Lilian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Percium Lilian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate și art. 82 Cod penal, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa numită i-a fost cumulată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei

Hîncești din 19 martie 2015 și definitiv i-a fost stabilită pedeapsă de 5 ani și 6 luni închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Rusu Vasile, în privința căruia hotărârea nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a reținut că, inculpatul Perciun Lilian la 05 septembrie 2014, aproximativ ora 10:00, împreună cu Rusu Vasile din motive huliganice aflându-se în stradă, în s. Buțeni, r-nul Hîncești, unde intenționat încălcând grosolan ordinea publică, manifestând obrăznicie deosebită și cinism, au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Paraschiv Serghei, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală 309 „D” din 06 octombrie 2014: plagă contuză suturată, echimoze și excoriații pe față, revărsate sangvin în sclera ochiului drept, excoriații pe pavilionul urechii stângi, leziuni care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară.

Tot inculpatul Perciun Lilian cu Rusu Vasile, continuând acțiunile infracționale, acționând în comun după săvârșirea faptelor sus menționate având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a sustras în mod deschis bicicleta sportivă de model „eurobike” în valoare de 2 000 lei, care aparține părții vătămate Paraschiv Serghei, cauzând acestuia o daună materială considerabilă.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Perciun Lilian a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să îi fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, a fost respins ca depus peste termen apelul inculpatului Perciun Lilian, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a indicat că, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de apel, apelul inculpatului este depus peste termen, din următoarele considerente.

Astfel, instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei, și anume potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, se constată că, la ședințele de judecată a instanței de fond, inclusiv la 12 mai 2016, data pronunțării sentinței, inculpatul Perciun Lilian a fost prezent (f.d. 95-97).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, potrivit recipisei anexate la materialele cauzei, copia sentinței Judecătoriei Hîncești din 12 mai 2016, a fost

înmânată participanților la proces, inclusiv și inculpatului Perciun Lilian, fapt confirmat prin semnătura acestuia (f.d. 111).

Mai mult, instanța de apel a susținut că, inculpatul Perciun Lilian fiind prezent la pronunțarea sentinței contestate, a fost asistat de către avocat și la pronunțarea sentinței, participanților la proces, inclusiv inculpatului i s-a explicat dreptul, modul și termenul de atac a sentinței în situația unui eventual dezacord.

Astfel, instanța de apel a indicat că, apelul declarat de către inculpatul Perciun Lilian nu poate fi repus în termen, întrucât nu au fost elucidate motivele întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală, or, în această ordine de idei, se relevă că, prin motive întemeiate se are în vedere acele circumstanțe de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel (*calamitate naturală, accident, boală, etc.*) În contextul celor statuate, instanța de apel a menționat că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

5. La 21 iunie 2017, inculpatul declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, prin care solicită casarea deciziei, deoarece nu este de acord cu aceasta.

5.1. La 17 octombrie, inculpatul declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, prin care solicită casarea acesteia, trimiterea cauzei spre rejudecare, deoarece i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

Totodată, inculpatul susține că partea vătămată nu are pretenții față de el, mai mult acesta s-a împăcat cu partea vătămată.

Recurentul menționează că se căiește sincer de cele comise, își recunoaște vina și familia acestuia are nevoie de susținerea ultimului.

6. În conformitate cu art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către inculpat, solicitând respingerea acestora, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate, deoarece motivele invocate de către recurentă nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpat la 21 iunie 2017, Colegiul penal constată că, motivele invocate de autorul recursului nu sunt aplicabile

din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de casare a deciziei atacate de către instanța de recurs.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de către recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi declarat ca inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal constată că, recursul ordinar declarat de către inculpat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În acest context, Colegiul penal conchide că, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut

7.2. Cu referire la recursul declarat de către inculpat la 17 octombrie 2017, Colegiul penal menționează prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, și anume instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a

recursului declarat de către inculpat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul este în drept să declare recurs ordinar în numele său atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel, potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 22 mai 2017, în prezența participanților la proces, inclusiv a inculpatului Perciun Lilian și a avocatului acestuia, Melinteanu Călin, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate (vol. II, f.d. 159-160).

Mai mult, la 19 iunie 2017, a fost pronunțată hotărârea motivată în prezența inculpatului și înmănată ultimului, fapt confirmat de procesul-verbal al ședinței de judecată (vol. II, f.d. 160-161).

Inculpatul la 17 octombrie 2017, declară recurs ordinar, astfel, reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, Colegiul constată că, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar s-a epuizat la 19 iulie 2017, inclusiv. Astfel, termenul de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, nu a fost respectat de recurent, el fiind declarat peste termenul de 30 zile.

Mai mult, recurentul nu aduce careva argumente întemeiate în justificarea motivelor întârzierii declarării recursului.

Totodată, Colegiul penal reține că, termenul de declararea recursului ordinar este absolut și are un caracter imperativ, iar depășirea lui atrage la decăderea din dreptul de a exercita această cale de atac.

Referitor la argumentele recurentului, expuse în pct. 5.1. din prezenta decizie, instanța de recurs nu se va expune asupra lor, odată ce recursul este declarat peste termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală.

În astfel de circumstanțe, raportând speța dată la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că termenul de 30 zile pentru

depunerea recursului ordinar de către inculpat, este depășit, prin urmare, recursul ordinar este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, de către inculpatul Perciun Lilian Valentin, în propria cauză penală, pe motiv că recursul ordinar declarat la 21 iunie 2017, nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală, iar recursul ordinar declarat la 17 octombrie 2017, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **22 noiembrie 2017**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan